

Arrest

nr. 291 283 van 30 juni 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 14 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 februari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 maart 2023 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat L. KAKIESE verschijnt voor verzoekster en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat A. DE WILDE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 augustus 2022 diende verzoekster een aanvraag van een verblijfskaart in van een familielid van een burger van de Unie in functie van haar Belgische vader (bijlage 19ter).

Op 21 februari 2023 weigerde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) het verblijf voor meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19.08.2022 werd ingediend door

Naam: S.

Voornaam: N.

Nationaliteit: Guinee

Geboortedatum: [...]1988

Geboorteplaats: C.

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...] HALLE

om de volgende reden geweigerd:3

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 19.08.2022 gezinshereniging aan met haar vader S. A. B. (xxx) van Belgische nationaliteit, in toepassing van artikel 40ter, §2, 3° van de wet van 15.12.1980.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de bloedverwanten in neergaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn (...)'

Betrokkene is ouder dan 21 jaar. Meerderjarige kinderen kunnen slechts een verblijfsrecht erkend zien indien ze financieel en of materieel werden/worden ondersteund door de ouder die in België verblijft, omdat ze niet in hun eigen basisbehoeften kunnen voorzien. Deze afhankelijkheidsrelatie diende reeds te bestaan in het land van oorsprong of herkomst en dit tot op het moment van de aanvraag gezinshereniging in België.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden werden volgende documenten voorgelegd:

- internationaal reispaspoort Guinee (xxx) van betrokkene, afgeleverd op 03.01.2019 met uitreisstempel Guinee dd. 04.08.2021

- 'attestation de non activité professionnelle' n°xxx/MATD/VC/CD/22 dd. 13.06.2022 waarin de burgemeester van D. verklaart dat betrokkene geen beroepsactiviteit uitoefende en met moeite aan de kost kwam: echter, uit dit document blijkt niet op welke concrete gegevens dit attest, dat werd opgesteld bijna een jaar na het vertrek van betrokkene uit Guinee, gebaseerd werd. Er kan dan ook niet uitgesloten worden dat dit attest een gesolliciteerd karakter heeft en dient beschouwd te worden als een verklaring op eer welke niet op zijn feitelijkheid en waarachtigheid kan getoetst worden. Louter het voorgelegde document kan niet beschouwd worden als afdoende bewijs van het aangehaalde onvermogen van betrokkene.

- geldstorting vanwege de referentiepersoon aan betrokkene dd. 29.01.2022: echter, niet alleen is louter deze ene geldstorting te beperkt, ook dateert deze geldstorting van na het vertrek van betrokkene uit Guinee, en is deze dan ook niet relevant in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging. Er dient tevens opgemerkt te worden dat deze geldstorting werd verzonden naar Spanje; uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet dat Spanje dient beschouwd te worden als het land van herkomst van betrokkene.

- geldstorting vanwege de referentiepersoon aan een derde dd. 07.02.2022: deze geldstorting werd niet gericht aan betrokkene, en is dan ook niet relevant in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

- loonfiches Startpeople op naam van de referentiepersoon voor de periode augustus - oktober 2022: echter, uit bijkomende gegevens van het administratief dossier van betrokkene blijkt dat de voorgelegde tewerkstelling van de referentiepersoon via Startpeople werd stopgezet op 18.11.2022; de voorgelegde

documenten betreffende zijn bestaansmiddelen zijn dan ook niet langer actueel en kunnen niet mee in overweging genomen worden in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

Er werden geen overige documenten betreffende de bestaansmiddelen van de referentiepersoon voorgelegd. Onze dienst heeft dan ook geen zicht op de exacte aard en op het netto-bedrag van de eventuele huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon, en er kan niet beoordeeld worden of de referentiepersoon heden over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals vereist door artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

- documenten Mutualia waaruit blijkt dat betrokkene minstens voor de periode 01.10.2022 - 31.12.2022 werd aangesloten ten laste van een derde: echter, een inschrijving ten laste bij de mutualiteit heeft niet dezelfde betekenis en inhoud als ten laste zijn in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging, en kan niet aanvaard worden als afdoende bewijs.

Betrokkene toonde niet afdoende aan dat ze onvermogen was in haar land van herkomst of origine voor haar komst naar België, noch dat ze voor haar vertrek uit Guinee enige steun ontving van de referentiepersoon. Uit de beschikbare gegevens blijkt niet dat Spanje dient beschouwd te worden als haar land van herkomst of origine. Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of origine (en tot op heden) een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en de referentiepersoon. Er dient daarnaast opgemerkt te worden dat uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende blijkt dat de referentiepersoon op heden beschikt over voldoende bestaansmiddelen om betrokkene ten laste te nemen.

Het komt toe aan betrokkene haar aanvraag te actualiseren.

Het gegeven dat betrokkene sedert 19.08.2022 tot op heden gedomicilieerd is op het adres van een derde waar ook de referentiepersoon woonachtig is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Gezien de aangehaalde afhankelijkheidsrelatie in het verleden niet werd aangetoond, voldoet betrokkene niet aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter, §2, 3° van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

In de synthesememorie voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 9bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het vertrouwensbeginzel. Zij voert eveneens een kennelijke beoordelingsfout aan.

Ze licht het middel toe als volgt:

"Overwegende dat de motivering van het bestreden besluit berust op het feit dat verzoekster niet heeft aangetoond ...

- dat zij afhankelijk was van het gezinslid dat zich in haar land van oorsprong of herkomst heeft gevoegd

Overwegende dat verzoekster heeft overgelegd :

Een "attest van niet-beroepsactiviteit" waarbij de burgemeester van D. heeft verklaard dat zij geen beroepsactiviteit heeft uitgeoefend en dat zij behoeftig is.

Overwegende dat de wederpartij weigert dit attest in aanmerking te nemen onder het voorwendsel dat het, omdat het dateert van meer dan een jaar na haar vertrek uit het land, het resultaat is van een welwillendheid ...

Overwegende dat de wederpartij op geen enkele wijze rechtvaardigt wat haar in staat stelt een door een beëdigd ambtenaar afgegeven document in twijfel te trekken ... dat zij ervan afziet rekening te houden met het feit dat genoemd document authentiek is gezien de hoedanigheid van de ondertekenaar ervan ...; Overwegende dat de wederpartij dit document niet "vals" noemt ... dat zij echter impliceert dat het een vals document is zonder het als zodanig te kwalificeren.

Overwegende dat het enkele feit dat genoemd document op verzoek van verzoeker is opgesteld, niet impliceert dat het document uit gemakzucht is verkregen.

Overwegende dat een dergelijke motivering met betrekking tot een document waarvan de ondertekenaar een openbaar persoon is, ontoereikend is omdat zij niet zo gedetailleerd is gemotiveerd als voor een relevante motivering noodzakelijk is.

Overwegende dat de wederpartij ten onrechte het document betwist waaruit blijkt dat geld naar Spanje is gestuurd voor het levensonderhoud van verzoekster, voor zover vaststaat dat zij zich aan het einde van haar reis naar België in Spanje bevond en dat de wederpartij verzoekt om een voortdurend bewijs van de financiële bijstand die de gezinshereniger haar tot haar aankomst in België heeft verleend.

Het is dan ook tegenstrijdig dat de wederpartij weigert rekening te houden met dit deel van de door verzoekster aan de hergroepering verleende bijstand.

Overwegende dat de wederpartij de nadruk legt op het geld dat naar het land van herkomst is overgemaakt, maar dat verzoekster zelf niet als "ontvanger" had, hoewel het wel degelijk aan haar is overgemaakt;; maar dat de wederpartij voorbijgaat aan de andere bewijzen van overmakingen waarvan verzoekster zelf de geadresseerde was ...

Hieruit volgt dat er geen gebrek is aan bewijs van overmakingen naar het land van herkomst om aan te tonen dat verzoekster wel degelijk "afhankelijk" was van haar vader toen zij in haar land van herkomst was en van hem was gescheiden.

Terwijl verzoekster de loonstroken van haar sponsor heeft overgelegd die ten tijde van de aanvraag actueel waren en de uitnodiging om zich bij de gemeente te melden.

De wederpartij stelt ten onrechte dat verzoekster vanaf 18.11.2022 niet meer zal werken

Zonder enige motivering

Dat dit onvoldoende reden is om aan te nemen dat verzoekster niet meer zou werken

Overwegende dat verzoekster het bewijs heeft geleverd dat zij in ieder geval tot 31.12.2022 is ingeschreven bij de mutualiteit van haar vader.

Dat deze inschrijving aanvaardbaar moet worden geacht voor zover zij afhing van de aan verzoekster verleende verblijfsvergunning.

Dat verzoekster heeft aangetoond dat zij reeds verzekerd was en zou zijn voor gezondheidszorg bij de mutualiteit van haar vader.

Dat de wederpartij zonder afdoende motivering heeft geweigerd dit element in aanmerking te nemen.

Dat verzoekster het bewijs van haar huisvesting heeft geleverd door middel van de door WOONPUNT afgegeven "Verklaring tijdelijke bijwoning" ter afsluiting van de huurovereenkomst van het type "sociale huurwoning", die door de verhuurder op beperkende wijze alleen voor de leden die vóór de komst van verzoekster bij de groep woonden, om reden van evaluatie van de huurprijs is verleend.

Dat dit document dus niet door verzoekster is overgelegd om haar afhankelijkheid van haar vader aan te tonen;

Dat de motivering van de wederpartij op dit punt dus evenmin toereikend is.

Dat echter moet worden vastgesteld dat het document ondanks alles bewijst dat verzoekster wel degelijk afhankelijk is van haar vader, die verplicht was om met WOONPUNT stappen te ondernemen om woonruimte voor zijn dochter te verkrijgen.

Dat hieruit volgt dat de bestreden beschikking niet voldoende of onvoldoende is gemotiveerd ten aanzien van de hierboven uiteengezette punten die deze motivering vormen.

Dat het duidelijk is dat de wederpartij de elementen in het administratieve dossier van verzoeker niet op waarde heeft geschat en dat zij het bestreden besluit onvoldoende heeft gemotiveerd.

Dat het besluit nietig moet worden verklaard.....

Met betrekking tot het antwoord betreffende de inhoud van de door de wederpartij ingediende nota van opmerkingen :

Overwegende dat het inleidend verzoekschrift de vermelding "Beroep tot schorsing" bevatte en dat verzoekster zonder meer erkent dat deze vermelding als nietig moet worden beschouwd, aangezien de bestreden beschikking geen bevel om het grondgebied te verlaten bevat en de wederpartij dit verzoekschrift niet in het corpus van de tekst heeft uitgewerkt omdat zij zich heeft beperkt tot het verzoek om nietigverklaring van de bestreden beschikking.

Overwegende dat deze vermelding derhalve als overbodig moet worden beschouwd zonder dat het beroep hierdoor op enigerlei wijze wordt beïnvloed, aangezien deze vermelding de wederpartij niet benadeelt.

Overwegende dat de wederpartij in haar feitenrelaas een feit heeft vermeld dat zij in haar verzoekschrift niet had ontwikkeld, namelijk dat zij een visum van 14.04.2004 had aangevraagd...

Overwegende dat opposante stelt dat "deze aanvraag wordt echter niet verder gezet" ...

Overwegende dat zij verzuimt te vermelden dat het genoemde visum was verleend, maar dat het nooit effectief is geweest omdat de bevoegde Belgische consulaire post te Dakar het paspoort van verzoekster en het betaalde vliegticket (heenreis gepland voor 07.08.2004 en terugreis gepland voor 28.08.2004) voor een bedrag van 800 euro heeft bewaard.

Dat deze onverklaarbare houding van de ambassade te Dakar verzoekster heeft belet zich bij haar vader te voegen (...) en dat verzoekster in 2004 de kans om zich bij haar vader te voegen heeft verloren, haar geldig paspoort heeft verloren en dat haar vader het geld heeft verloren dat is uitgegeven voor de administratieve procedures in verband met deze reis alsmede de prijs van het aan de ambassade betaalde vliegticket (...).

Dat de wederpartij dit feit in haar "nota met opmerkingen" vermeldt, maar nalaat de schade te vermelden die verzoekster door de schuld van de ambassade heeft geleden ...

Overwegende dat verzoekster voor het overige in haar memorie van beroep de gronden heeft aangegeven en haar argumenten voldoende heeft uitgewerkt betreffende de familierelatie, de behoefte van verzoekster toen zij in haar land was ..., haar afhankelijkheid van haar vader door middel van overmakingen die zij persoonlijk van A. B. of van RIA ontving, de overmakingen die zij ontving toen zij op doorreis was in Spanje en de wederkerigheid (sic) tot december 2022, die ten tijde van de aanvraag de juiste termijn was en die zoals gebruikelijk van jaar tot jaar automatisch werd verlengd

Dat verzoekster op basis van bovenstaande middelen en de uitwerking daarvan heeft aangetoond dat het bestreden besluit niet rechtens was gemotiveerd."

Verzoekster gaat eerst in op het motief van de gemachtigde dat ze niet heeft aangetoond afhankelijk te zijn van haar Belgische vader vanuit het land van herkomst. Aangaande het attest van geen beroepsactiviteit van de burgemeester van D. wijst verzoekster erop dat het attest is opgesteld door een beëdigd ambtenaar en authentiek is. De gemachtigde noemt het stuk weliswaar niet vals maar impliciet wordt dit wel bedoeld. Verzoekster erkent dat het stuk op verzoek is opgesteld, maar dit houdt niet in dat het uit gemakzucht is verkregen. Verzoekster acht de motieven niet afdoende voor een stuk opgesteld door een ambtenaar. De motivering moest meer gedetailleerd zijn.

Wat betreft het attest waaruit blijkt dat geld naar Spanje is gestuurd, stelt ze dat zij zich aan het einde van haar reis naar België in Spanje bevond en dat de gemachtigde normalerwijze verzoekt om een voortdurend bewijs van financiële bijstand voor te leggen tot aankomst in België.

Wat betreft de geldstorting aan een derde, stelt verzoekster dat dit geld wel aan haar is overgemaakt en dat de gemachtigde voorbijgaat aan de geldstorting waar verzoekster wel de geadresseerde was. Volgens verzoekster heeft zij wel degelijk aangetoond van in het land van herkomst afhankelijk te zijn van haar vader.

Verzoekster gaat vervolgens in op het motief waarin de gemachtigde betwist dat is aangetoond dat de referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Ze stelt dat ze loonstroken heeft voorgelegd die ten tijde van de aanvraag actueel waren en dat ten onrechte wordt gesteld dat zij vanaf 18 november 2022 niet meer werkt. Dit is een onvoldoende reden om aan te nemen dat verzoekster niet meer werkt.

Verzoekster heeft verder het bewijs voorgelegd dat ze is ingeschreven bij de mutualiteit van haar vader en van huisvesting door middel van de "verklaring tijdelijke woonst" van Woonpunt, hetgeen een sociale huurwoning betreft. Verzoekster legde dit attest niet voor om haar afhankelijkheid van haar vader aan te tonen, zodat de motivering niet toereikend is. Vervolgens stelt verzoekster dat dit desalniettemin bewijst dat ze afhankelijk is van haar vader aangezien die moest beroep doen op Woonpunt om woonruimte voor zijn dochter te verkrijgen.

Beoordeling

Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoekster niet toelicht op welke wijze de bestreden beslissing artikel 9bis van de Vreemdelingenwet schendt, noch hoe het vertrouwensbeginsel wordt geschonden. Bovendien is artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in casu niet relevant. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

In casu heeft de gemachtigde duidelijk de rechtsgrond aangetoond op grond waarvan de beslissing is genomen, m.n. de artikelen 40bis, §2, eerste lid, 3° en 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast heeft de gemachtigde ook feitelijk de bestreden beslissing onderbouwd. Hij heeft de stukken opgesomd die door verzoekster werden voorgelegd ter staving van het feit dat ze ten laste is van de referentiepersoon, haar Belgische vader. Vervolgens komt de gemachtigde na bespreking van de stukken tot de conclusie dat uit het geheel van de beschikbare gegevens niet blijkt dat verzoekster reeds van in het land van herkomst of origine een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen verzoekster en haar Belgische vader. Verder wijst de gemachtigde er eveneens op dat niet afdoende is aangetoond dat de Belgische referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt en gaat hij ook in op de voorgelegde stukken aangaande de bestaansmiddelen van verzoeksters vader.

Verzoekster bespreekt de verschillende motieven in haar middel waardoor zij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 of van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt in geen geval aangetoond.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Verzoekster betwist dat de motivering afdoende is.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 2.

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;"

2°[...]

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen." (eigen onderlijnen)

Op grond van artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet worden beschouwd als familielid van een burger van de Unie:

"(...) de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;" (eigen onderlijnen)

Aangezien verzoekster ouder is dan 21 jaar, zal zij, om aan de door de wet gestelde vereisten te voldoen, het bewijs moeten leveren dat zij ten laste is van de ascendent in functie van wie zij het verblijfsrecht vraagt. Verder zal zij eveneens moeten aantonen dat de Belgische referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Het betreft cumulatieve voorwaarden.

De gemachtigde stoelt de bestreden beslissing op twee motieven die elk afzonderlijk de bestreden beslissing kunnen schragen. Hij stelt dat niet is aangetoond dat verzoekster in het land van herkomst ten laste was van haar Belgische vader en hij stelt dat de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen van de referentiepersoon niet afdoende zijn aangetoond.

Vooraleer het beroep tot de nietigverklaring van de beslissing kan leiden, dient verzoekster dan ook de onregelmatigheid van beide motieven te kunnen aantonen.

Wat betreft de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, motiveert de gemachtigde dat loonfiches van Startpeople op naam van de referentiepersoon werden voorgelegd voor de periode augustus - oktober 2022 maar dat uit bijkomende gegevens van het administratief dossier blijkt dat de voorgelegde tewerkstelling werd stopgezet op 18 november 2022. Volgens de gemachtigde zijn de voorgelegde documenten betreffende zijn bestaansmiddelen dan ook niet langer actueel en kunnen ze niet mee in overweging genomen worden in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging. Verder bleken geen overige documenten betreffende de bestaansmiddelen van de referentiepersoon voorgelegd.

Verzoekster brengt hier enkel tegen in dat de stukken die werden voorgelegd ten tijde van de aanvraag actueel waren en dat de gemachtigde ten onrechte stelt dat verzoekster vanaf 18 november 2022 niet meer zal werken. Het is volgens verzoekster een onvoldoende reden om aan te nemen dat ze niet meer zou werken. Echter, het feit dat verzoekster haar vader werkte op het ogenblik van de aanvraag volstaat niet. Verzoekster betwist niet dat de tewerkstelling van haar vader werd stopgezet op 18 november 2022. De gemachtigde kan zich plaatsen op het ogenblik van de beslissing en vervolgens nagaan of de tewerkstelling via Startpeople nog actueel is.

Verder heeft verzoekster het in haar betoog over haar eigen tewerkstelling die er zou zijn, maar moet zij volgens de letter van de wet aantonen dat de Belgische referentiepersoon en dus haar vader stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen heeft. Hoe dan ook voegt verzoekster niets bij het verzoekschrift, noch de synthesesmemorie om aan te tonen dat de referentiepersoon (of zichzelf) wel werkte

of andere stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen had op het ogenblik van de bestreden beslissing en de gemachtigde hiervan kennis had.

Bijgevolg kan de Raad niet vaststellen dat de gemachtigde niet op afdoende wijze heeft gemotiveerd dat niet is aangetoond dat de referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikte op het moment van de bestreden beslissing.

Nu dit motief op zich de bestreden beslissing kan schragen, dient de Raad niet verder in te gaan op het betoog van verzoekster aangaande het ten laste zijn van haar vader.

Waar verzoekster in de synthesesmemorie verder nog ingaat op een opmerking in de nota dat huidig beroep enkel als een beroep tot nietigverklaring moet beschouwd worden aangezien er geen duidelijk opschrift is, merkt de Raad op dat het verzoekschrift inderdaad enkel werd ingeleid met "beroep". Elders blijkt echter duidelijk uit het inleidend verzoekschrift dat enkel de nietigverklaring werd gevraagd. Hoe dan ook blijkt dat beide partijen het eens zijn dat het initieel verzoekschrift enkel een beroep tot nietigverklaring betreft. Verder gaat verzoekster in de synthesesmemorie nog in op een opmerking van de gemachtigde in de uiteenzetting van de feiten in de nota, nl. dat een aanvraag om een visum in het verleden niet werd verder gezet. Deze discussie is evenwel niet dienstig in het kader van huidig geschil.

Het middel in de synthesesmemorie kan niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.

3. Korte debatten

Het middel kan niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES